

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/643/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206740
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5313206740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobkyne: C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. L., Y. XXX, zastúpenej splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 334,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/208/2013-62 zo dňa 07. apríla 2015 a o návrhu žalobkyne na pripustenie zmeny návrhu, takto

rozhodol:

zmenu návrhu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.417,76 eur spolu s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 161,01 eur od 29. 05. 2013 do 04. 07. 2013, s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 eur od 05. 07. 2013 do dňa doručenia návrhu žalobkyne na zmenu rozhodnutia Okresného súdu Čadca č. k. 4C/208/2013-62, s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.417,76 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia návrhu žalobkyne na zmenu rozhodnutia Okresného súdu Čadca č. k. 4C/208/2013-62 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nepripúšťa.

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobkyňa má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4C/208/2013-62 zo dňa 07. 04. 2015 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 334,01 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,01 eur od 29. 05. 2013 do 04. 07. 2013, s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 eur od 05. 07. 2013 do zaplatenia a trovy konania vo výške 48,82 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 04. 07. 2013 domáhala voči žalovanému zaplatenia 334,01 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,01 eur od 29. 05. 2013 do 04. 07. 2013 a 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 eur od 05. 07. 2013 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenie podľa § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka.

Súd potom, čo zistil, že zo zmluvy o úvere č. 5861135 zo dňa 28. 01. 2009 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 450,- eur, ktorý vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, a žalobkyňa žalovanému zaplatila 784,01 eur, t. j. o 334,01 eur viac, žalobe vyhovel. Súd zmluvu o úvere zo dňa 28. 01. 2009 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, majúcu za to, že postup žalovaného pri uzatváraní zmluvy bol neprijateľný, obchádzajúci kogentné ustanovenia zákona na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný ako veriteľ predložil žalovanej predtlač zmluvy, kde spotrebiteľka zaškrtila vopred pripravené políčko, že ide o úver pre účely pracovné, napriek tomu, že nebola poučená

o tom, že takýmto počínaním sa zbavuje kogentnej ochrany, ktorú zákon spotrebiteľom poskytuje. Súd preto na daný prípad aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúceho spotrebiteľské vzťahy, ako aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“). Nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ - j/, k/, l/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd úver podľa § 4 ods. 3 cit. zákona považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak bez právneho dôvodu plnila úver vo výške 334,01 eur, ktorá suma je bezdôvodným obohatením, nakoľko podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ide o majetkový prospech získaný „plnením bez právneho dôvodu“. Súd preto žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 334,01 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,01 eur od 29. 05. 2013 do 04. 07. 2013 a s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 eur od 05. 07. 2013 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a žalobkyni ako úspešnej účastníčke konania priznal náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava, prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania) spolu vo výške 48,82 eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Poukázal na to, že všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať nárok z bezdôvodného obohatenia, nakoľko rovnakým skutkovým predmetom sa už raz zaoberal Stály rozhodcovský súd, ktorého rozhodnutie nebolo žalobkyňou napadnuté. Poukázal pritom na ustanovenie § 103, § 104 ods. 1 O. s. p. s tým, že ide v danom prípade o vec "res iudicata", a preto o nej okresný súd nemôže konať a rozhodovať, ale je povinný konanie zastaviť.

K vydaniu bezdôvodného obohatenia uviedol, že rozhodcovský súd v právoplatnom a vykonateľnom rozsudku uznal jeho nárok na poplatok, úroky z omeškania, ako aj zákonné úroky a žalobkyňu zaviazal na plnenie. Finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa poukázala na jeho účet predstavujú dobrovoľné plnenie, na ktoré bola zaviazaná rozhodcovským rozsudkom. Takéto plnenie nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tiež namietal právny status žalobkyne ako spotrebiteľky. Žalobkyňou predložená zmluva nie je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Dôležité pritom je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. V prípade jeho postavenia je treba akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 13. 10. 2015, uskutočneným prostredníctvom splnomocneného zástupcu, žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.417,76 eur spolu s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 161,01 eur od 29. 05. 2013 do 04. 07. 2013, zo sumy 334,01 eur od 05. 07. 2013 do dňa doručenia návrhu na zmenu rozhodnutia okresného súdu a zo sumy 1.417,76 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia návrhu na zmenu rozhodnutia okresného súdu. Uviedla, že z dokazovania vykonaného v konaní vyplýva, že na účet žalovaného z titulu zmluvy o úvere č. 5861135 celkom uhradila sumu vo výške 1.867,76 eur. Skutočná výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného tak predstavuje sumu 1.417,76 eur. S poukazom na ust. § 95 ods. 1, 2 O. s. p. sa tak domáhala zmeny rozsudku napadnutého odvolaním žalovaného.

5. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci rozhodoval za účinnosti nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), účinného od 01. 07. 2016, bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30. 06. 2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd v odôvodnení prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario

C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd sa musel v prvom rade vypořadať so zmenou žaloby uskutočnenou žalobkyňou v rámci odvolacieho konania podľa § 95 O. s. p. Odvolací súd navrhovanú zmenu žaloby nepripustil, pretože výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 115a ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, kedy podkladom pre rozhodnutie sú listinné dôkazy predložené účastníkmi konania, bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle § 120 a nasl. O. s. p. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. Nakoľko z dôkazov nachádzajúcich sa v spise, o ktoré súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie, vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 784,01 eur, ktorú skutočnosť napokon tvrdila i žalobkyňa v žalobnom návrhu, je zrejmé, že výsledky doterajšieho konania nemôžu byť bez doplnenia dokazovania podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Vzhľadom na štádium konania (keď návrh na pripustenie zmeny návrhu bol uskutočnený v odvolacom konaní) preto súd zmenu žaloby nepripustil. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd dodáva, že v zmysle ust. § 371 C. s. p. nemožno žalobu v odvolacom konaní meniť.

8. Odvolací súd následne po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci v podstate aj správne právne posúdil.

9. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné.

10. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovaného o nedostatku oprávnenia všeobecného súdu konštatovať nárok z bezdôvodného obohatenia s poukazom na právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 16337/09 zo dňa 29. 10. 2009 vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., ktorý predstavuje prekážku rozsúdenej veci, odvolací súd poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 27/2011 zo dňa 29. 01. 2015, z ktorého vyplýva, že pri posudzovaní, či v občianskom súdnom konaní predložený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu (§ 35 zákona o rozhodcovskom konaní) môže súd pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní, ale aj v iných konaniach, napr. pri riešení otázky, či vydaný rozhodcovský rozsudok zakladá pre občianske súdne konanie prekážku res iudicata. Otázkou prekážky rozsúdenej veci sa zaoberal i Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I. ÚS 25/2014-11, kde sa stotožnil s argumentáciou krajského súdu, ktorý uviedol, že "...žalovanému treba uznať aj tvrdenie, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie. Nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke." Okresný súd teda bol oprávnený, a zároveň v rámci skúmania podmienok konania povinný, skúmať platnosť rozhodcovskej doložky, na základe ktorej konal rozhodcovský súd, ktorej platnosť navyše žalobkyňa v konaní namietala. Okresný súd rozhodcovskú doložku zakladajúcu právomoc rozhodcovského súdu posúdil ako neprijateľnú podmienku, vzhľadom na jej zaradenie a vyhotovenie v predtlačí. Podľa odvolacieho súdu začlenenie rozhodcovskej doložky do Všeobecných podmienok poskytovania úveru (ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval) nemožno považovať za individuálne dojednanie, prieči sa zákonu, a preto je neplatná. Rozhodcovský súd nemal preto právomoc vo veci konať. Z uvedeného dôvodu nebolo možné ani v prejednávanej veci prihliadať na to, že o predmete konania už bolo právoplatne rozhodnuté.

11. V nadväznosti na odvolaciu námietku žalovaného vo vzťahu k posúdeniu statusu žalobkyne ako spotrebiteľky s poukazom na účel poskytnutia úveru vyznačený žalobkyňou v zmluve o úvere, a to na výkon „povolania“, odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide definíciu spotrebiteľa, táto je upravená v Občianskom zákonníku, ako aj v zákone č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. I keď obe definície sú si podobné, v smere ochrany spotrebiteľa je definícia spotrebiteľa v Občianskom zákonníku prísnejšou. Kým z § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. vyplýva, že za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorej bol úver poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, výkladom Občianskeho zákonníka možno dospieť k záveru, že „nespotrebiteľom“ je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovaru či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri povolaní je situácia komplikovanejšia z dôvodu, že toto môže byť vykonávané ako samostatná zárobková činnosť (slobodné povolanie), ale aj v pomere obdobnom zamestnaneckému. Práve nepochybná priraditeľnosť povolania ku konkrétnej skupine môže mať zásadný význam v prípadoch, kde by síce nemuselo ísť o spotrebiteľský úver, napriek tomu však môžu vzniknúť pochybnosti o tom, či tu ide o zmluvu spadajúcu aj pod úpravu spotrebiteľských zmlúv. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto povolaním či predmetom činnosti uzavretie príslušnej zmluvy. Zaškrtnutím políčka v zmluve majúceho svedčiť o poskytnutí úveru na výkon povolania, bez reálneho stotožnenia povolania spotrebiteľa a zistenia aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti spotrebiteľa má uzavretie zmluvy, žalovaný nedodrжал úroveň osobitnej starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Neobstojí tu preto ani odvolanie sa žalovaného na jeho dobrú vieru pri uzatváraní zmluvy. Odvolaciemu súdu je pritom z úradnej činnosti známe, že žalovaný opakovane pri uzatváraní zmlúv o úvere postupuje tak, aby boli vylúčené normy spotrebiteľského práva vzhľadom na zvýšenú ochranu poskytovanú spotrebiteľom. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľky a ňou uzavretá zmluva o úvere so žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou.

12. Okresný súd napokon správne podriadil zmluvu o úvere pod zákon č. 258/2001 Z. z. a dospel aj k správne názoru, že pre absenciu osobitných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 4 ods. 2 uvedeného zákona táto zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, a ak žalobkyňa uhradila žalovanému nad poskytnutý úver aj ďalšiu sumu v rozsahu 334,01 eur, žalovaný získal na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie v takejto výške podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako plnenie bez právneho dôvodu. I keď odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o absenciu jednotlivých náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. (napr. § 4 ods. 2 písm. a/, b/, f/), nemá uvedená skutočnosť vplyv na záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keď rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru minimálne o absencii uvedenia ročnej úrokovej sadzby (§ 4 ods. 2 písm. h/ zákona č. 258/2001 Z. z.), či výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z.), pričom neuvedenie čo i len jednej z uvedených náležitostí má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Nakoľko žalovaný bezdôvodné obohatenie žalobkyne nevydal ani po výzve na plnenie, správne súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi i úroky z omeškania, ktoré však nesprávne považoval za úžitky veci. Ani uvedená skutočnosť však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, keď v tomto smere (či už vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., ako aj vo vzťahu k úrokom z omeškania) absentovali i odvolacie námietky žalovaného.

13. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, a to v celom rozsah, preto jej súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)